

ten zijne kunstwerken op tentoonstellingen buiten 's lands de meeste hulde ontvangen. Met veel talent beoefende hij alzoo het historiëele genre. Zijne voortbrengselen munteden uit in juistheid van teekening en verstandige ordonnantie. Ziekelijk van gestel, zwak van gezondheid, leed zijn ligchaam veel, terwijl zijn kunsttalent zich nog krachtig werkzaam betoonde. Had het der Voorzienigheid behaagd hem langer het leven te sparen, zoo had hij nog in vele opzigten der kunst kunnen nuttig wezen; doch God beschikte anders.

De baron J. S. DELLAFAILLE D'ASSENÈDE, te *Gent*, dien reeds in 1820 de Klasse zich tot haar medelid verkoos, was een dier Belgische kunstliefhebbers, die het zich tot hooge eer aanrekenden den naam te verdienen van »beschermer en begunstiger der kunst." Reeds spoedig echter, en wel December 1825, deed hij zich onder de rustende Leden opnemen. Na de afscheiding van *België* hield een werkelijk verkeer tusschen hem en de Klasse geheel op. Die afscheiding veroorzaakte echter nog zijne opnemng onder de Supernumeraire Geassocieerden, in welke betrekking hij nog op onze lijsten voorkwam, toen de Klasse bij den aanvang van dit jaar de mededeeling van zijn overlijden ontving.

Beroemd over de geheele wereld als geleerde en oudheidkennner, was ANTOINE CHRYSOSTOME QUATREMÈRE DE QUINCY, honoraire Secretaris van de Akademie der Schoone Kunsten, en Lid van die der Inschriften te *Parijs*. Veelomvattend was zijn werkkring. Hoofdwerk was voorzeker zijn in 1814 te *Parijs* uitgegeven prachtwerk: *le Jupiter Olympien, ou l'art de la sculpture antique*. Zijne *Essais sur la nature, le but et les moyens de l'imitation dans les beaux-arts*, *Paris* 1823, worden nog steeds onder de beste aesthetische geschriften gesteld, die *Frankrijk* voortbragt. In de eerste maand des loopenden jaars verwisselde hij het tijdelijke met het eeuwige.

Doch veelvuldig waren de slagen, die in dit tweejarig tijdverloop de Klasse troffen. Ik heb u nog den dood van niet minder dan zeven Correspondenten te vermelden.

Slechts twee hunner behoorden in ons Vaderland te huis: de eerste was JOHANNES CHRISTIAAN BENDORF, geboren te *Dordrecht*

1 Januarij 1766. De graveerkunst beoefende hij vlijtig. Hij was een goed teekenaar. Eene menigte voortbrengselen van zijn graveerstift is nog aanwezig in vele titels van boeken, portretten, enz. Reeds in 1824 werd hij tot Correspondent der Vierde Klasse verkozen. Hij overleed in zijne vaderstad op 13 November des vorigen jaars.

Nog veel ouder was de betrekking tot de Klasse van den Correspondent M. SCHOUMAN, te *Breda*, reeds sedert 10 Julij 1809 aan de Klasse verbonden. Hij was een bekwaam zeeschilder, te *Dordrecht* in 1770 geboren. Zijne stukken vonden veel aftrek. Als bewijs van de voortreffelijkheid zijner kunst kan mede strekken de vermelding, dat de beroemde JAN CHRISTIAAN SCHOTEL zijn leerling was. Nog tot in hoogen ouderdom bleef hij een werkdadig aandeel nemen aan de beoefening van zijn geliefkoosd kunstvak. Hij overleed 30 October 1848.

Van de vijf nog overige, buitenlandsche Correspondenten behoorde er een aan *Frankrijk*, een aan *Italië*, terwijl de drie andere *Duitschland* als hun Vaderland erkenden. F. GARNIER, te *Parijs*, was reeds 22 Mei 1826, door de Klasse onder hare Correspondenten opgenomen. Hij was een historieschilder van wezenlijke verdiensten; onder de beste schilderijen, die de kerk van *St. Denis* ten sieraad verstrekken, is men een der uitmuntendste aan het penceel van GARNIER verschuldigd. Ook eene voortreffelijke schilderij, *Priamus* voorstellende, zoo als hij zich naar het leger der *Grieken* begeeft ten einde het lijk van *Hector* te vragen, versierde reeds lang de galerij van het *Luxembourg*.

Als graveur had eene Europeesche vermaardheid PIETRO ANDERLONI, te *Milaan*, waar, sedert het overlijden van zijnen leermeester LONGHI in 1831, hem de leiding van de school voor de graveerkunst was opgedragen. Geboren 12 October 1784, tot Correspondent der Klasse benoemd 21 December 1835, overleed hij 13 October 1849 in vijf-en-zestigjarigen leeftijd. Vele zijn de voortbrengselen van zijn graveerstift, die steeds onder de beste kunstwerken in dat vak zullen geteld worden.

CH. CODEFROY, in diplomatische betrekkingen, namens en